

stærkere Grad vil vise sig; naar man overlader de samme Myndigheder hær for sig at udarbejde Betsægter efter Regler, som ere og ifølge Sagens Natur maae være saa vide og elastiske, at saa at sige enhver Mening kan gjøre sig gjældende under deres Herredømme; og den formelle Censurartethed sandsynligviis vil blive alt Andet end reel. Hertil kommer endnu, at ethvert Grundlag, som tildeels er udarbejdet med Fortiden for Die, netop derfor i Virkeligheden vil vise sig ubrugbart, naar det skal benyttes til fremtidige Skattereformer, og man naaer saaledes ikke det Maal, som ene kan retfærdiggjøre Beskaffningen med den nye Matrikulering. — Men alle disse tilsammen meget betydelige Misligheder samt mangfoldige andre Smaavanfælgigheder bortfalde, naar man vil gaae den Vej, som Mindretallet har tilladt sig at foreslaae. — Man fornuetter Ingen ved netop at paalægge ham de Afgifter, med hvilke for Die eller i Udfigt han enten har kjøbt eller maattet vurdere sin Eiendom; man overlader Intet til et vilkaarligt, paa de forskjellige Steder maaskee høist forskjelligt Skjøn; man bliver endelig i Stand til at udarbejde et virkelig godt og brugbart Grundlag for den fremtidige Beskatning, fordi man aldeles kan løsrive sig fra Betragtningen af nedarvede Principer, som paa ingen Maade passe for de nuværende Forhold. — Den eneste alvorlige Indbending, som Mindretallet har hørt mod sit Forslag, er den, at det ikke skulde lade sig gjøre praktisk at adskille den ældre Beskatning paa Grund og Bygninger, fordi den, navnlig Grundtaxten, i sin Tid er paalagt begge, uden at det nu er muligt at udfinde, hvilken Andeel der i Virkeligheden var tiltenkt Grunden, og hvilken de paa samme staaende Bygninger. — Denne Indbending synes for Mindretallet at berøe paa en Misforstaaelse. — Naar en Skat engang er paalagt, er det aldeles ligegyldigt, hvorledes man har tænkt sig, at den skulde ramme; det eneste Praktiske er saa, hvorledes den i Virkeligheden har rammet. — At Meningen med en Afgift paa en fast Eiendom ved Paalægget har været den, at den skulde deels hvile paa Grunden og deels paa Bygningen, kan paa ingen Maade komme i Betragtning, naar Forholdene have udviklet sig saaledes, at den i

langsommelig Tid faktisk kun er falden den ene af disse Skattegenstande til Last. — Men saasnart en Afgift (eller et Forholdstal, hvorefter en vægende Afgift svares) er bestemt for en Eiendom saaledes, at den ikke forhøies eller nedfattes efterhaanden, som Bygningens Værdi stiger eller falder, eller overhovedet efter dens Beskaffenhed forandres, saa hviler den ikke mere paa Grund og Bygning tilsammen, men faktisk kun paa Grunden alene; dette Bjemærke vil være afgjørende.

Mindretallet føler sig derfor overbevist om, at det ene Nette vil være at lægge enhver Afgift paa Grunden, som ikke har bevæget sig efter de paa samme staaende Bygningers Beskaffenhed, men vil man endelig ansee det for bedre og hensigtsmæssigere at overføre en vis Andeel af Grundafgiften paa Bygningsafgiften, vil ogsaa dette kunne gjøres uden stor Betænkelse. Som Forholdene ere i vore Kjøbstæder, kan det være de fleste Ciere temmelig ligegyldigt, om deres Grund eller deres Bygninger beskattes stærkest, og nogen Vilkaarlighed paa dette Omraade bliver i hvert Fald af mindre Betydning, end om Lovudkastets Vilkaarlighed skulde have den vistnok hist og her uundgaaelige Virkning, at enkelte Eiendomsbesiddere behyrdes langt stærkere end hidtil til Fordeel for andre Ciere.

Mindretallet anseer det ingenlunde for absolut utilraadeligt, at Beskatningen paa de faste Eiendomme affattes, og skal fuldkommen berolige sig, om Thingets Fleertal skulde slutte sig til denne Anskuelse, men det kan paa den anden Side heller ikke indsee, at Forholdenes Udvikling eller andre Grunde afgjort tale herfor. Ligesom hidtil efter Sædvane og gjældende Lovregler Forøgelsen af den stedse stigende kommunale Beskatning saavel i By som paa Land for en Deel, ja tildeels endog for en meget stor Deel er falden paa de faste Eiendomme, uden at dette vides at have indvirket skadeligt paa den ønskelige Værdi i Omfattningen af de faste Eiendomme eller at have fremkaldt noget virksomt Duffe hos Befolkningen om fuldstændig at forlade dette Beskatningsgrundlag, saaledes antager Mindretallet